

Να κοιτάξουμε μπροστά και να βρούμε λύσεις

ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΑΛΙΑΣΟΣ: Αν γκρινιάζουμε τα μέτρα θα περάσουν όπως τα καταλαβαίνει η Τρόικα και όχι τι ζητούμε εμείς

Δεν είναι τώρα η ώρα να αρχίσουν τα κόμματα να τσακώνονται μεταξύ τους ως προς το ποιος έφταιξε και τι έκανε. Δεν είναι καιρός για ψυχοθεραπεία, αλλά για πολύ ορθολογική σκέψη που θα οδηγήσει σε αποτέλεσμα, επισημαίνει ο Μιχάλης Χαλιάσος, καθηγητής Μακροοικονομικών και Χρηματοοικονομικών στο Πανεπιστήμιο Γκαίτε της Φρανκφούρτης. Δηλώνει πως τώρα γράφεται η ιστορία και έχει να κερδίσει η Κύπρος με το να δείχνει συνεπής: αν προτείνουμε στην Τρόικα καλύτερο σχέδιο από το δικό της με το ίδιο αποτέλεσμα, τότε μπορούμε να πετύχουμε βελτιώσεις.

«**«Έννε χρόνια ευρώ στην Κύπρο», το 2ο Επιστημονικό Συνέδριο που διοργάνωσε το Κέντρο Μελετών Τάσος Παπαδόπουλος. Ευλογία ή κατάρα η ένταξη μας στην Ευρωζώνη;** Είμαι πολύ υπέρ του ευρώ και ιδιαίτερα για μια μικρή χώρα όπως η Κύπρος. Υπάρχει ο πολιτικός παράγοντας, το Κυπριακό και η μεγαλύτερη εγγύηση όταν ανήκει σε ομάδα χωρών που δουλεύουν μαζί. Είναι πολύ διαφορετικό η Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου να λειτουργεί απομονωμένη από τον υπόλοιπο κόσμο και πολύ διαφορετικό να υποχρεώνεται να έχει συνεχή επαφή με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Έπειτα η κοινή αγορά παρέχει ευκαιρίες, αλλά το αποτέλεσμα εξαρτάται από τη χρήση τους. Είναι σαν να σου δίνει κάποιος μια πέτρα: μπορείς να την πετάξεις να σπάσει ένα τζάμι ή να κτίσεις ένα σπίτι.

Η Κύπρος πλήρωσε πολύ μεγάλο τίμημα, διαλύθηκε μια τράπεζα, κουρεύτηκαν καταθέσεις, το χρηματοπιστωτικό μας σύστημα πάνω στο οποίο στηριζόταν

Τα λάθη της Ελλάδας και κάποιων άλλων χωρών δεν πρέπει να αναληφθούν. Δεν είναι τώρα ο καιρός τα κόμματα να τσακώνονται μεταξύ τους για το ποιος έφταιξε, ποιον θα βάλουμε φυλακή και ποιον θα κατηγορήσουμε

ένα μεγάλο μέρος της οικονομίας μας βρίσκεται σε τεράστια κρίση. Για να καταδικάσουμε το ευρώ πρέπει να δούμε τι θα συνέβαινε αν δεν είχε μπει η Κύπρος στην Ευρωζώνη. Οι αιτίες της κρίσης στον τραπεζικό τομέα ήταν βασικά ότι οι τράπεζες εκτέθηκαν υπερβολικά σε ελληνικά ομόλογα, υπήρχε ίσως και μεγάλη αυτοεπιπέδηση ότι καταλάβαιναν οι Κύπριοι την ελληνική οικονομία πολύ καλύτερα από αυτούς που τα πωλούσαν, τους Γερμανούς κ.λπ. Δεν θα συνέβαιναν αυτά εκτός ευρώ;

Αν ήμασταν στη λίρα δεν θα είχαν εκτεθεί οι κυπριακές τράπεζες στα ελληνικά ομόλογα; Τι θα τις σταματούσε; Εδώ είχαν εκτεθεί γερμανικές, γαλλικές τράπεζες στα ελληνικά ομόλογα διότι τα θεωρούσαν πλήρως εφάμιλλα των γερμανικών, οι Κύπριοι θα αποτελούσαν εξοίσει; Αυτό δεν το βλέπω. Υπήρχαν θέματα που είχαν να κάνουν με τον τύπο των δανείων που έγιναν από τον χρηματοπιστωτικό τομέα της Κύπρου, αλλά αυτό έχει να κάνει με τη διαχειριστική τους κυπριακών τραπεζών. Και να μην ήταν η Κύπρος στο ευρώ, νομίζω ότι πάλι ανάλογες κινήσεις θα έκαναν οι τράπεζες.

Όντας όμως στο ευρώ, αποφάσισε το Ευρογκρουπ τα μέτρα που επιβλήθηκαν. Αυτό είναι σαν να λέμε δεν μας άρεσε το φάρμακο και άρα δεν έπρεπε να το πάρουμε παρά το γεγονός ότι είμαστε ασθενείς.

Ο Κύπριος νιώθει ότι δεν είχε την αλληλεγγύη των εταίρων, αλλά μάλλον μια εκδικητική αντιμετώπιση. Είμαστε ένας λαός μεσογειακός, συναισθηματικός, τα παίρνουμε όλα προσωπικά. Δεν πρέπει ο κόσμος να αισθάνεται ότι αυτό έγινε εναντίον της Κύπρου επειδή δεν άρεσε στους Γερμανούς ή επειδή είναι μικρή. Δεν υπάρχει καθόλου τέτοιο θέμα. Η λύση που επιβλήθηκε στην Κύπρο ήταν μια φυσική εξέλιξη της γερμανικής και βόρειας αντιλήψης κατά την εξέλιξη της κρίσης: ότι πρέπει αυτοί που έχουν επενδύσει σε κρατικά ομόλογα ή σε τράπεζες να συμμετάσχουν στο κόστος διαγραφής αυτού του χρέους και να μην το επιμύσει μόνο ο βόρειος φορολογούμενος. Σωστό ή λάθος, δεν ήταν κάτι προσωπικό.

Θα επανληφθεί αυτή η συνταγή και σε άλλες ευρωπαϊκές τράπεζες; Πιστεύω ναι, για τους μεγαλοκαταθέτες, αν δεν υπάρχουν προφανείς άλλες λύσεις.

Σημασία έχει η αξιοπιστία της Κύπρου

-Δουλεύετε στη Γερμανία, τι ακούγετε για την Κύπρο; Μόνο τι επιπτώσεις μπορεί να έχει ως παράδειγμα, αλλά η Κύπρος είναι πατελώδης άγνωστη στη Γερμανία.
-Δεν ακούγεται το ότι είμαστε ένα πλυντήριο; Ναι, στον μέσο πολίτη στη Γερμανία επέδρασε περισσότερο η σκέψη γιατί να πληρώσουν οι Γερμανοί φορολογούμενοι για να σώσουν τους Ρώσους μεγαλοκαταθέτες που πιθανότατα φοροδιαφεύγουν στην Κύπρο.
-Είναι σοβαρή αυτή η άποψη; Δεν έχει σημασία, μπορεί να γράφουμε τόνους οικονομικών αναλύσεων, η μια γραμμή που έχει ο κάθε ψηφοφόρος στο μυαλό του όταν πεζίζει τον βουλευτή του και όταν ο βουλευτής πεζίζει την κυβέρνηση, αυτή μετρά. Αν περνάει αυτό το μήνυμα, ότι είμαστε οι τραπεζίτες των πάμπλουτων Ρώσων που διαφεύγουν όλους τους ελέγχους, τότε αυτό είναι καταστροφικό. Η απάντηση σε αυτό είναι να στοιχειοθετήσουμε ότι δεν συνέβαινε κάτι τέτοιο. Δεν μπόρεσε κανείς ακόμη να τεκμηριώσει αυτή τη θέση, δυστυχώς όμως υπάρχουν ενδείξεις. Σε ένα δικαστι-

ριο είσαι αθώος μέχρι αποδείξεως του αντιθέτου, προφανώς δεν μπορεί να καταδικαστεί η Κύπρος, αλλά μπορεί να καταδικαστεί από τους βόρειους ψηφοφόρους και από τις κυβερνήσεις τους.

-Ο Ολλανδός πρόεδρος του Ευρογκρουπ Γερόντ Ντάισελμπλουμ, φράνεται σκόπιμα να παραβλέπει ότι η πρώτη χώρα για ζέπλιμα είναι η Ολλανδία. Δεν ξέρω σε ποιο βαθμό μπορεί να αποδεικτεί αυτό, υπάρχουν φορολογικοί παράδεισοι, υπάρχει ανταλλαγή πληροφοριών, αλλά το θέμα είναι τι μπορεί να τεκμηριωθεί και τι εντύπωση δημιουργείται στον κόσμο.

-Θα μπορούσαμε να αλλάξουμε αυτή την αρνητική εντύπωση ως Κύπρος; Ο καλύτερος τρόπος να πείσει μια χώρα δεν είναι με το να προσλάβει επικοινωνιολόγους να της φτιάχνουν καμπάνια, το θέμα είναι η αξιοπιστία της χώρας. Η κρίση μέσα σε όλα τα κακά της και μέσα στα μνημόνια της, έχει ένα καλό, δίνει τη δυνατότητα στην Κύπρο να αποδείξει την αξιοπιστία της. Τώρα γράφεται η ιστορία και έχει να κερδίσει η Κύπρος με το να δείχνει συνεπής.

Δεν νομίζω ότι απειλούνται οι καταθέσεις κάτω των 100 χιλιάδων. Εδώ έγινε τεράστιο ατόπημα: δεν μπορεί να σου πούλω ασφάλεια και μετά να αθετώ τις υποσχέσεις μου.

-Το κούρεμα της Κύπρου ενθαρρύνει τη φυγή καταθέσεων από τις τράπεζες της Ευρωζώνης; Κάνουμε μια έρευνα στο Κέντρο που διευθύνω στη Γερμανία ανάμεσα σε εργαζόμενους στον χρηματοπιστωτικό τομέα. Ένα από τα συμπεράσματα ήταν ότι αυτά που συνέβηκαν στην Κύπρο μειώνουν την εμπιστοσύνη των καταθετών στις εγγυήσεις των καταθέσεων.

Το θετικό είναι ότι μια συντριπτική πλειοψηφία ακόμα και των Γερμανών του τομέα το συνειδητοποίησε.

-Τι θέλουν οι Γερμανοί; Θέλουν οι τιμές της αγοράς, τα επιτόκια, οι πιθανότερες χρεοκοπίες κ.λπ. να αντικατοπτρίζουν το αντικειμενικό ρίσκο που έχει η ίδια η επένδυση. Αυτό θα τους δυσκολεύει να δεχθούν απεριόριστες εγγυήσεις ή ευρωομόλογο.

-Η αίσθηση που παίρνουμε από τους Γερμανούς είναι ότι θέλουν να εφαρμόσει η δική τους λογική σε όλους, αλλά δεν μπορείς να κάνεις έναν Κύπριο να λειτουργεί ως Γερμανός. Η Γερμανία είναι μια πολύ διαφορετική χώρα από την Κύπρο, είναι μια βιομηχανική έντονα εξαγωγική χώρα. Έχει να συναγωνιστεί την Κίνα, μια χώρα με πολύ χαμηλό εργατικό κόστος και αποφάσισε ότι πρέπει να μειώσει τις τιμές της σε ένα επίπεδο που να διαφορα να δικαιολογηθεί από την ποιότητα, το «made in Germany». Θεωρεί ότι αν και η Κύπρος (και η Ελλάδα) μειώσει τους μισθούς της, το κόστος παρα-

Οι Γερμανοί θέλουν να δουν ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα με στόχους και διαφάνεια και τότε θα έχουμε την ελπίδα να πείσουμε

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

Δεν είναι καιρός για ψυχοθεραπεία, αλλά για ορθολογική σκέψη

-Γράψατε το διδακτορικό σας στα χρηματοοικονομικά στο πανεπιστήμιο Γέιλ υπό την εποπτεία του νομπελίστα Τζέιμς Τόμπιν, ο οποίος ενδιαφερόταν για τους ανέργους και για μια δικαιότερη κοινωνική πραγματικότητα. Πώς επηρέασε αυτό σίμπερα; Θυμάμαι ότι είχε γίνει μια μεγάλη απεργία του γραμματειακού προσωπικού του Πανεπιστημίου και οι περισσότεροι φοιτητές βγήκαμε στους δρόμους να υποστηρίξουμε τους απεργούς. Πρόσεξα ότι ο Τόμπιν δεν είχε καμιά συμμετοχή σε αυτό, ενώ σχεδίαζε πολιτικές για μείωση της ανεργίας. Τον ρώτησα γιατί και η απάντησή του ήταν ότι δεν συμφωνούσε με τα εργατικά συνδικάτα, διότι σκέφτονται τα μέλη τους, πώς θα αυξήσουν τους μισθούς και θα βελτιώσουν τους όρους εργασίας τους και δεν σκέφτονται τους ανέργους. Διότι, εξήγησε, όσο περισσότερα δικαιώματα δίνεις στους εργαζόμενους, τόσο δυσκολότερα αποφασίζει μια εταιρία να προσλάβει τον έξτρα εργαζόμενο. Αυτό που πρέπει πάντα να σκεφτόμαστε είναι ότι υπάρχουν δυο όψεις του νομίσματος και να μην υποθέτουμε ότι οι θέσεις εργασίας είναι εξασφαλισμένες.

-Αν ξεκινούσατε μια διατριβή σήμερα, τι θέμα θα γράφατε; Στο θέμα της επιλογής ανάμεσα στη λιτότητα και στην ανάπτυξη, είναι το μεγαλύτερο ζητού-

μενο αυτή τη στιγμή. Υπάρχουν απόψεις ότι χρειαζόμαστε λιτότητα για την ανάπτυξη και άλλες ότι η σημερινή λιτότητα σκωτώνει την ανάπτυξη. Υπάρχει μεγάλο περιθώριο έρευνας για να έλθουν αυτές οι διαστάμενες απόψεις πιο κοντά.

-Τι διδάσκει ένας Έλληνας, παντρεμένος με Κύπρια, τους φοιτητές του σε γερμανικό πανεπιστήμιο; Μακροοικονομικά και χαρτοφυλάκια των νοικοκυριών που συνέβαλε για να δημιουργηθεί ως τομέας. Μου έκανε εντύπωση ότι οι Γερμανοί μου παραπονέθηκαν σε κάποια φάση, διότι στο μάθημα τους έλεγα τις θεωρίες για την κρίση, αλλά δεν τους μιλούσα για την Ελλάδα. Αποφάσισα και έκανα κάποιες διαλέξεις πάνω στην ελληνική κρίση που είχαν πολύ μεγάλη απήχηση.

-Τι ήθελαν να μάθουν; Μιλούσα για την ανάγκη μεταρρυθμίσεων στην Ελλάδα και για τις δυνατότητες ανάπτυξης πέραν του τουρισμού και του ελαιολάδου. Το πιο θετικό σκόλο που πήρα από συνάδελφο, ο οποίος είναι ένας από τους συμβούλους του Σόιμπλε, είναι ότι η Ελλάδα έχει πολλά προβλήματα που πρέπει να λύσουμε μεταξύ μας. Δεν μπορούν οι Γερμανοί να μας επιβάλουν μεταρρυθμίσεις, πρέπει μόνοι μας να συμφωνήσουμε ότι αυτά είναι απαιτού-

με λύσεις.

-Δεν πρέπει να καταλογιστούν ευθύνες; Αργότερα.

-Είστε εναντίον της ερευνητικής επιτροπής; Δεν είναι ο καιρός για τέτοιες επιτροπές διότι αποσπούν την προσοχή από το ουσιαστικό πρόβλημα: ποιοι τομείς μπορούν να αναπτυχθούν ώστε να ξεπληρωθεί το χρέος, η οικονομία να ανθίσει, να ευημερήσει ο κόσμος. Πρέπει να δημιουργηθεί αμέσως εμπιστοσύνη στους ξένους ότι η Κύπρος θέλει να εφαρμόσει το πρόγραμμά. Αν το κάνει αυτό, μπορούν να δοθούν πρόσθετες διευκολύνσεις μέσα στα πλαίσια της αμοιβαίας κατανόησης. Αν η Κύπρος τους αντιμετωπίσει όπως η Ελλάδα που ξεκινούσε με το πώς θα καταγγείλει τα μέτρα, κάνουν την εμπιστοσύνη τους, γίνονται πιο σκληροί, απαιτούν πράγματα άσπευστα. Είναι πολύ σημαντικό να αναπτυχθεί έρευνα στα χρηματοοικονομικά επιστρατεύοντας Κύπριους που βρίσκονται στο εσωτερικό, αλλά και στο εξωτερικό και έχουν πολλά να προσφέρουν. Αν προτείνουμε στην Τρόικα καλύτερο σχέδιο από το δικό της, τότε μπορεί να την πείσουμε για χαλαρώσεις και βελτιώσεις. Αν γκρινιάζουμε, τα μέτρα θα περάσουν όπως τα καταλαβαίνει η Τρόικα.

-Το Μνημόνιο φέρνει ύφεση και εκ των πραγμάτων δεν μπορείς να πετύχεις χωρίς ανάπτυξη τους στόχους της Τρόικας, έτσι δημιουργείται ένας φαύλος κύκλος. Εδώ λοιπόν είναι που χρειάζεται να συμβάλουν σοβαροί οικονομολόγοι στην κυπριακή πλευρά, διότι υπάρχει η τάση στην Τρόικα να θέλει να εξασφαλίσει κυρίως βραχυπρόθεσμα έσοδα αντί να διασφαλίσει προοπτικές μακροπρόθεσμη ανάπτυξης. Αυτό που ενδιαφέρει είναι πώς δημιουργούνται οι συνθήκες ώστε η Κύπρος να ευημερήσει, να μπορεί να ξε-

πληρώσει το χρέος και να μην χρειάζεται να ξανατρέξει στην Τρόικα να δανειστεί. Αν υπάρχει ένα αξιόπιστο οικονομικό πρόγραμμα, το οποίο να λέει ότι δεν μπορούμε να ανεβάζουμε φόρους, να στεγνώσουμε την οικονομία, θέλουμε να κάνουμε επενδύσεις σε αυτούς τους τομείς, αναμένουμε ότι η απόδοση θα είναι τόση, έχουμε διαφάνεια στο πώς θα γίνεται αυτές οι επενδύσεις, δεν πρόκειται να πάνε όλα αυτά τα λεφτά στις τσέπες 2-3 μεγαλοεπιχειρηματιών και έχουμε μια αξιοπιστία για το τελικό αποτέλεσμα, υπάρχει δυνατότητα να πεισθεί η Τρόικα.

-Αυτά που λέτε είναι ωραίες θεωρίες, ο Κύπριος αγωνιά ότι έρχεται δεύτερο Μνημόνιο. Δεν είναι θεωρίες, είμαι πάρα πολύ πρακτικός. Θεωρίες είναι ποιος έφταιξε, ποιος έκανε, εγώ μιλώ εντελώς πρακτικά: ξεριζώθηκε ένα μεγάλο κομμάτι του παραγωγικού τομέα της κυπριακής οικονομίας και πρέπει να αντικατασταθεί από κάτι άλλο, το οποίο θα προσφέρει όσα προσέφερε ο τραπεζικός τομέας, να έχει λιγότερο ρίσκο και αναπτυξιακή προοπτική. Τώρα είναι καιρός δουλειάς, να βάλουμε το μυαλό κάτω και να σκεφτούμε τι τομείς είναι αυτοί, ώστε να φτιαχτεί ένα αναπτυξιακό σχέδιο.

-Η ανάπτυξη χρειάζεται χρήματα. Η ανάπτυξη θέλει χρήματα, αυτό όμως που συνήθως ζητούν οι ντόπιες χώρες είναι: ανοίξεις τις στρόφιγγες, δώστε ρευστότητα και εμείς ξέρουμε τι να την κάνουμε. Αυτό δεν αρκεί. Οι Γερμανοί δεν πρόκειται να δώσουν τέτοια χρήματα και σωστά κάνουν, διότι στο παρελθόν διένυσαν τόσα χρήματα και δεν οδήγησαν τελικά στην ανάπτυξη. Αυτό που θέλουν να δουν είναι ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα με στόχους και διαφάνεια, τότε έχουμε την ελπίδα να πείσουμε.

Το ευρώ δεν είναι το πρόβλημα

-Μετά τις γερμανικές εκλογές τον Σεπτέμβριο που διαφαίνεται ότι θα κερδίσει η Μέρκελ, λέγεται πως θα γίνει μερική στροφή από τη σκληρή πολιτική της, δίνοντας κίνητρα για ανταγωνισμό και ανάπτυξη διότι έχει συνειδητοποιήσει ότι φέρνει ανεργία στο νότο και τεράστια ανεργία. Σίγουρα υπάρχει το πολιτικό ζήτημα και κάποιοι περιορισμοί στο τι μπορεί να πει αυτή τη στιγμή, αλλά εγώ δεν είμαι πολύ αισιόδοξος ότι θα αλλάξουν σημαντικά τα πράγματα. Οι Γερμανοί όπως τους έχω ζήσει οκτώ χρόνια είναι πάρα πολύ επικεντρωμένοι στο αποτέλεσμα. Δεν τους πειράζει ακόμα και στην προσωπική τους ζωή να εσθέψουν λεφτά, δεν είναι τσιγκούνηδες, αλλά όπως είπα κάποτε ο Σόιμπλε για την Ελλάδα, δεν θα ρίχνουν λεφτά σε ένα βαρέλι χωρίς πάτο. Ίσως να υπάρχει μια μεγαλύτερη δεκτικότητα από πλευράς Μέρκελ στη συγχρηματοδότηση συγκεκριμένων προγραμμάτων, καλά μελετημένα που να οδηγούν σε αποτέλεσμα, αλλά δεν περιμένω ότι απλώς θα ανοίξει τους κρουνοί και θα ρίχνει χρήμα αν εμείς δεν έχουμε αναπτυξιακό σχέδιο.

-Με τέτοια πολιτική η Ευρωζώνη έχει μέλλον; Είναι θετικό ότι η Ευρωζώνη επικεντρώνεται στην ποιότητα, την παραγωγικότητα. Το πρόβλημα είναι στο πώς διαχειριζόμαστε κρίσεις, εκεί φάνηκε η μεγάλη αδυναμία. Όταν δημιουργήθηκε η Ευρωζώνη, δεν σχεδιάστηκαν μηχανισμοί του πώς φεύγει μια χώρα από την Ευρωζώνη για να μην υπάρχουν τέτοιες προσδοκίες στους κερδοσκόπους.

-Σήμερα ακούγονται έντονες φωνές για να βγει η Κύπρος από την Ευρωζώνη. Δεν υπάρχει μηχανισμός, βέβαια αν το πείσει κανείς πολύ, θα φτιαχτεί σοφότερη νομοματική πολιτική από αυτήν που ασκείται κεντρικά; Δεν νομίζω ότι το ευρώ είναι το πρόβλημα.

-Αυτή τη στιγμή το ευρώ που βρίσκεται στην Κύπρο δεν είναι το ίδιο με ένα ευρώ που βρίσκεται στη Γερμανία. Ναι, αλλά αυτό είναι προσωρινό. Βέβαια υπάρχουν φωνές που μιλούν για ευρώ δυο ταχυτήτων, υπάρχουν κάποιες φωνές που λένε οι πλούσιες χώρες να φύγουν από το ευρώ.

-Από τη στιγμή που το Βερολίνο ηγείται της νομοματικής ένωσης θα πρέπει να αποφασίσει αν θα προχωρήσει στην αμοιβαίωση του χρέους των χωρών-μελών με την έκδοση κοινού ευρωομολόγου ή αν θα επιλέξει τη γερμανική έξοδο. Θα προτιμήσουν να βρουν μηχανισμούς ώστε να μην πληρώνουν συνέχεια αυτοί και να ενοποιηθεί το σύστημα μέσω του κοινού τραπεζικού τομέα, ώστε να παρακολουθούνται κάποια πράγματα κεντρικά και να μπορούν να καταλαβαίνουν πού προκλούνται προβλήματα ώστε να επεμβαίνουν πριν φτάσουμε σε κρίσεις. Εκεί βλέπω την προσπάθεια, όχι στο να τα διαλύσουν όλα.

WHO IS WHO

Ο Μιχάλης Χαλιάσος κατέχει την Έδρα των Μακροοικονομικών και Χρηματοοικονομικών στο Πανεπιστήμιο Γκαίτε της Φρανκφούρτης. Είναι διευθυντής του Κέντρου Χρηματοοικονομικών Μελετών του Κέντρου Αριστείας SAFE, ερευνητικού εταίρου του CERP (Ηνωμένο Βασίλειο) και μέλος του NETSPAR (Ολλανδία), σύμβουλος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για την Έρευνα στην Ευρωζώνη για τα Οικονομικά και την Κατανάλωση των Νοικοκυριών και μέλος του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Τεχνολογίας της Ελλάδας (ΕΣΕΤ). Αφού απέκτησε το πτυχίο από το Πανεπιστήμιο του Cambridge και το Διδακτορικό του από το Yale, διδάσκει στο Πανεπιστήμιο του Maryland και της Κύπρου. Ολοκλήρωσε πρόφοτα την εμπειρία ενός τόμου με τίτλο Financial Innovation: Too Much or Too Little (MIT Press). Συνεντεύξεις και άρθρα του σε θέματα πολιτικής έχουν δημοσιευθεί στον γερμανικό, τον ελληνικό και τον διεθνή τύπο. Επιμελείται, μαζί με τον Ιωάννη Τσιφτίδη και τον Βασιλίο (LSE) το ιστολόγιο πολιτικής Έλληνας Οικονομολόγοι για τη Μεταρρύθμιση.